

Η συναυλία περιλαμβάνει έργα συνθετών που έγραψαν μουσική δωματίου για κλασικά όργανα, με έντονες, όμως, επιρροές από διαφορετικά είδη μουσικής. Ο καθένας από τους τέσσερις συνθέτες αντιμετώπισε με διαφορετικό τρόπο την κλασική μουσική παιδεία, με την οποία όλοι τους ήρθαν σε επαφή σε διάφορα στάδια της ζωής τους. Ο Heitor Villa-Lobos, που θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες της Λατινικής Αμερικής, απέφυγε να σπουδάσει μουσική συστηματικά και προτίμησε να δημιουργήσει τη μουσική του γλώσσα παρατηρώντας, μελετώντας και αφομοιώνοντας ετερόκλητα στοιχεία της Ευρωπαϊκής και της Βραζιλιάνικης μουσικής παράδοσης, από την Ρομαντική μουσική του 19ου αιώνα, μέχρι τη μουσική του δρόμου ή των ιθαγρών της Νότιας Αμερικής. Ο Nikolai Kapustin σπούδασε κλασικό πιάνο στο Κονσερβατόριο της Μόσχας πριν αποκτήσει φήμη σαν τζαζ πιανίστας και συνθέτης. Ο ίδιος, βέβαια, παρ' ότι χρησιμοποιεί πολλά τζαζ στοιχεία στις συνθέσεις του, δεν θεωρεί τον εαυτό του μουσικό της τζαζ, γιατί πιστεύει ότι κάτι τέτοιο θα απαιτούσε μια διαφορετική σχέση με τον αυτοσχεδιαστικό χαρακτήρα της μουσικής αυτής. Ο Daniel Schnyder, απ' την άλλη, έχει καταφέρει να είναι ένας καθαρόαιμος τζαζ σαξοφωνίστας και την ίδια στιγμή να διαχειρίζεται στις συνθέσεις του κλασικές φόρμες με όλους τους περιορισμούς της "γραμμένης" μουσικής. Πριν φτάσει να δημιουργήσει το χαρακτηριστικό του μουσικό ιδίωμα, έκανε εκτεταμένες σπουδές τόσο στη τζαζ, όσο και την κλασική μουσική, μελετώντας σαξόφωνο, φλάουτο και αναγεννησιακή πολυφωνία. Η εσωτερική διαμάχη του Astor Piazzolla, ο οποίος για πολλά χρόνια αμφιταλαντεύτηκε ανάμεσα στους δύο κόσμους του αργεντινικού tango και της κλασικής μουσικής, τον οδήγησε, τελικά, στο να δημιουργήσει ένα καινούργιο συνθετικό ύφος, το nuevo tango. Στα έργα του καταφέρνει να εκφράσει τη φλόγα και το αργεντινικό χρώμα ανεξάρτητα από το αν αυτά προορίζονται για να παιχτούν από κοιντό με bandoneon σε μια milonga ή από σύνολο μουσικής δωματίου σε μια αίθουσα συναυλιών.

Βασίλης Σαϊτης

Heitor Villa-Lobos (1887-1959): Assobio a jato ('The Jet Whistle') για φλάουτο και τσέλο

Το κομμάτι για φλάουτο και τσέλο Assobio ένα Jato («The Jet Whistle»), είχε γραφτεί το 1950 στη Νέα Υόρκη από τον Βραζιλιάνο συνθέτη και παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στις 13 Μαρτίου του 1950 στο Ρίο ντε Τζανέιρο. Ο τίτλος του έργου αναφέρεται στον ήχο που δημιουργείται από την τεχνική που καλείται η φλαουτίστα να χρησιμοποιήσει κατά το τελευταίο μέρος. Για να παραχθεί το «εφέ» αυτό, ο εκτελεστής φυσά άμεσα και δυναμικά μέσα στο φλάουτο. Σε συνδυασμό με ένα glissando, το προκύπτει «σφύριγμα» δημιουργεί την αίσθηση ενός υπερκείμενου ιπτάμενου τζετ.

Είναι αφιερωμένο στην Elizabeth και στον Carleton Sprague Smith (φλαουτίστα και μουσικολόγο) και συνεχίζεται, όπως φαίνεται και από το έργο αυτό, η προτίμηση του συνθέτη στη γραφή υψηλόφωνου και χαμηλόφωνου οργάνου ταυτόχρονα σε οργανικά ντούετα. Το κομμάτι είναι πρωτίστως ένα μουσικό αστέιο παίζοντας με τα φυσικά χαρακτηριστικά των δύο οργάνων. Χωρίζεται σε 3 σύντομα μέρη, λυρικά και πολύχρωμα. Ο πολύβουος κόσμος του εκλεκτικού Villa-Lobos είναι έγκλειστος εδώ στις «κρευστές» μουσικές γραμμές και στη δεξιοτεχνία των 2 μουσικών εκτελεστών. Το Finale έπειτα ενός ενεργητικού Allegro non troppo, όπου φλάουτο και τσέλο εναλλάσσονται μεταξύ τους, καθώς ο ένας παίζει μία σαν «παραδοσιακή» μελωδία ενώ ο άλλος συνοδεύει επίμονα, κι ενός λυρικού Adagio αργού μέρους.

Nikolai Kapustin (1937): Τρίο για φλάουτο, τσέλο και πιάνο, έργο 86

I. Allegro molto II. Andante III. Allegro giocoso

Γεννημένος στην Γκορλόβκα, της Ουκρανίας το 1937, ο Kapustin άρχισε να παίζει πιάνο στην ηλικία των επτά ετών. Εισήλθε στο Ωδείο της Μόσχας όπου ανέπτυξε μία ευρεία άποψη των δυνατοτήτων της μουσικής επιτυγχάνοντας παράλληλα τη τεχνική και την λαμπρότητα στον ήχο του πιάνου. Παρά το γεγονός ότι ο ίδιος αρχικά προοριζόταν να ακολουθήσει καριέρα κλασικού πιανίστα, είχε ήδη αρχίσει να συνθέτει τζαζ με επίγνωση της σημασίας της ως μία έγκυρη μορφή μουσικής έκφρασης και δημιουργίας. Σχηματίζει ένα κοιντό τζαζ το 1960 δημιουργώντας ένα

σύνθετο προσωπικό στυλ που συνδυάζει αριστοτεχνικά την κλασική μουσική με τα τζαζ ιδιώματα.

Καθώς η πολιτική ατμόσφαιρα της μετά-σταλινικής εποχής ήταν καχύποπτη βλέποντας τη τζαζ ως παρακμαϊκή δυτική επιρροή, ο Kapustin τείνει προς τη σύνθεση της μουσικής παρά προς τον τομέα της εκτέλεσης.

Το *trio op.86* γραμμένο το 1998 ήταν το πρώτο έργο του για σύνολο οργάνων και παραμένει το πιο δημοφιλές κομμάτι του.

Υπάρχουν 3 μέρη. Το πρώτο είναι φαινομενικά σχεδόν αυτοσχεδιαστικό αλλά στην πραγματικότητα, καθώς βρίσκεται έξω από θέματα και μοτίβα, δίνει σε όλα τα όργανα τη δυνατότητα να προβάλλουν μια μεγάλη ποικιλία χαρακτήρων. Η ναυαγική νοσταλγική έναρξη του μεσαίου αργού μέρους εισάγει ένα θέμα που παραμένει η κύρια εστίαση της μουσικής, μεταβάλλεται με τη σειρά του από τα τρία όργανα σε ένα γρήγορο σε ένα γρήγορο κεντρικό τμήμα με ρομαντικής υφής επεξεργασία. Ένα πρόσχαρο Finale με ιδιαίτερα ρυθμικά συστατικά αποτελεί το πιο δεξιοτεχνικό τμήμα του έργου.

Daniel Schnyder (1961): Strictly in time (γ' μέρος) από το Τρίο για φλάουτο, τσέλο και πιάνο

Ο Schnyder γεννήθηκε το 1961 στη Ζυρίχη και ζει στη Νέα Υόρκη. Εργάζεται ως συνθέτης και μουσικός (σαξόφωνο) και τα έργα του περιλαμβάνουν συμφωνίες, οργανική μουσική, όπερες, ορατόρια, ένα κοντσέρτο για ορχήστρα δωματίου, διάφορα κομμάτια ορχήστρα, πολλά έργα μουσικής δωματίου και πολλές παραγωγές CD με συνθέσεις τζαζ και μουσικές συναντήσεις με Άραβες, Λατινοαμερικανούς και μουσικούς της Αφρικής.

Γράφει τακτικά μουσική για το *New York Absolute Ensemble* του οποίου από το 2004 είναι σύμβουλος και ασχολείται με ειδικά προγράμματα μουσικής που κυμαίνονται από την κλασική, τζαζ και έθνικ μουσική.

Στόχος στο συνθετικό του έργο είναι να αποτυπώσει και να συνδυάσει τα πλούτη των συνθέσεων της μουσικής για έγχορδα με το ρυθμό που επιτάσσει η αισθητική της εποχής που διανύουμε.

Το συγκεκριμένο έργο αποτελεί ένα υβρίδιο μεταξύ της σύγχρονης μετά το 1970 jazz εποχής με προσμίξεις latin ρυθμών και της κλασικής φόρμας ροντό.

«Το δύσκολο για ένα κλασικό μουσικό δεν είναι η τεχνική που βασίζεται στις παραδοσιακές μορφές δεξιοτεχνίας: πολύ δύσκολο να αντιληφθεί κανείς την έννοια του ρυθμού· η αίσθηση και οι ρυθμοί που πρέπει να παίζονται να είναι απόλυτα ακριβείς στο περιεχόμενο και στο χρόνο. Αυτός είναι ο λόγος που το έργο λέει **Strictly in time** (αυστηρά στο χρόνο)» αναφέρει ο συνθέτης σε συνέντευξη για το συγκεκριμένο έργο.

Astor Piazzolla (1921-1992): Cuatro Estaciones Porteñas, σε διασκευή του José Bragato για πιάνο τρίο

- Verano Porteño

- Otoño Porteño

Οι Estaciones Portepas (Four Seasons) του Αργεντινίου Astor Piazzolla μπορούν αναμφίβολα να συσχετιστούν όμορφα με το περίφημο σύνολο κοντσέρτων του Βιβάλντι. Πέρα από τη γενική ομοιότητα (τριμερής μορφή, γρήγορο – αργό – γρήγορο μέρος) με χαρακτηριστικούς μελωδικούς υπαινιγμούς, τις χαρακτηριστικές ταχύτατες κατιούσες κλίμακες, καθώς και «δροσοσαλιδές» από pizzicati, τα συγκεκριμένα κομμάτια διαθέτουν σολιστικά μέρη, πράγμα που τα κάνει να έχουν μορφή κοντσέρτου. Παρ' όλα αυτά, το έργο δεν δημιουργήθηκε για να αποτίνει φόρο τιμής στον Vivaldi.

Η σύνθεση πραγματοποιήθηκε σε διάφορες περιόδους μεταξύ 1964 και 1970 και δεν προοριζόταν ως ενιαία σουίτα, αν και ο συνθέτης την παρουσίαζε κατά καιρούς ως τέτοια. Προσφέρει μία μοναδική σύντηξη tango και κλασικής αρχικά γραμμένα για βιολί, πιάνο, ηλεκτρική κιθάρα, μπάσο και μπαντονεόν περιλαμβάνοντας τεχνικές φούγκας, καθώς και ομόφωνα ρυθμικά περάσματα δημιουργώντας αντιθέσεις με φάσεις μελαγχολικής πρεμίας.

Χαράλαμπος Καραμανίδης

υποψήφιος διδάκτορας, διδάσκων στο Τ.Μ.Ε.Τ

Τις μουσικολογικές αναλύσεις των έργων των συναυλιών του κύκλου «**Κυριακάτικα Πρωινά**» έχουν επιμεληθεί οι φοιτητές του **Τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας**

Όθωνας Γκόγκας
(φλάουτο)

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1986 και πήρε τα πρώτα μαθήματα φλάουτου στη Φιλαρμονική Εταιρεία "Μάντζαρως" και στη συνέχεια το δίπλωμα φλάουτου με βαθμό Άριστα Παμψηφεί και Α' Βραβείο από το ωδείο "Φίλιππος Νάκας" με καθηγητή το Θωμά Γεωργίου.

Το 2003 συνέχισε τις σπουδές του στη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής του Λονδίνου με υποτροφία της Ακαδημίας και την υποτροφία "Αλεξάνδρα Τρίαντ" του συλλόγου "Οι Φίλοι της Μουσικής", όπου και αποφοίτησε το 2008 με τον τίτλο Bachelor of Music, με καθηγητές τους Michael Cox και Kate Hill στο φλάουτο και την Patricia Morris στο πικόλο. Επίσης έχει παρακολουθήσει ως ενεργό μέλος σεμινάρια φλάουτου με τους W. Bennett, M. Grawels, L. Ruoho, K.-H. Schutz, J. Zoon, M. Lartieu, E. Beynon και P. E. Davies.

Με εμφανίσεις σε Ελλάδα, Αγγλία, Βέλγιο και Γερμανία έχει στο ενεργητικό του πρώτες παγκόσμιες και πανελλήνιες εκτελέσεις έργων για φλάουτο, καθώς και σημαντικές συνεργασίες με το Mansop Ensemble, την Danish Radio Symphony Orchestra, την Καμεράτα Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής και την Ορχήστρα των Χρωμάτων.

Ως σολίστ έχει εμφανιστεί με την Münchener Kammerorchester, τη Mibo Orchestra της Βασιλικής Ακαδημίας του Λονδίνου, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης και με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Το 2006 του απονεμήθηκε από την Βασιλική Ακαδημία το "Dorothy Griensd Memorial Prize".

Ο Όθωνας Γκόγκας θεωρείται από τους πιο χαρισματικούς και δραστήριους φλαουτίστες της γενιάς του αποσπώντας βραβεία σε Πανελλήνιους Μαθητικούς Αγώνες (1999 και 2001), στον 1° Πανερωπαϊκό Διαγωνισμό Φλάουτου το 2007 στην Θεσσαλονίκη, στο Διαγωνισμό Jonathan Myall για πικόλο φλάουτο στην Αγγλία το 2008 και πρόσφατα κέρδισε το "Barenreiter Urtext Prize" στον παγκόσμιο διαγωνισμό ARD τον Σεπτέμβριο του 2015 στο Μόναχο.

Εμφανίζεται τακτικά με το Ventus Ensemble όπου είναι και ιδρυτικό μέλος.

Από το 2008 είναι πρώτος κορυφαίος φλαουτίστας στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Βασίλης Σαΐτης
(βιολοντσέλο)

Ο Βασίλης Σαΐτης κατέχει, από το 2002, τη θέση του Α' Κορυφαίου στα βιολοντσέλα στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Σπούδασε τσέλο με τους David Strange και Colin Carr στη Βασιλική Ακαδημία του Λονδίνου αποκτώντας τα πτυχία Bachelor of Music (2000) και Master of Music (2003) με υποτροφία του συλλόγου 'Φίλοι της Μουσικής'. Το 1996 πήρε το Δίπλωμα Τσέλου από το Δ. Ω. Λάρισα.

Για πέντε χρόνια (1995-1999) εκπροσώπησε, κατόπιν πανευρωπαϊκού διαγωνισμού, την Ελλάδα στην Ορχήστρα Νέων Ευρωπαϊκής Ένωσης, την τελευταία χρονιά ως α' κορυφαίος. Ως μέλος της Ο.Ν.Ε.Ε. συνεργάστηκε με κορυφαίους διευθυντές ορχήστρας όπως οι Bernard Haitink, Sir Colin Davis, Vladimir Ashkenazy κ.ά. και έπαιξε σε ιστορικές αίθουσες όπως οι Cité de la Musique στο Παρίσι, Φιλαρμονική στο Βερολίνο, Royal Albert Hall στο Λονδίνο (στο διεθνές φεστιβάλ Prom Concerts που μεταδίδεται ζωντανά από το BBC) κ.ά.

Ως σολίστ εμφανίζεται τακτικά με τις σημαντικότερες ελληνικές ορχήστρες, όπως τις Κρατικές Ορχήστρες Θεσσαλονίκης και Αθηνών. Έχει δώσει ρεσιτάλ και έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμες συναυλίες μουσικής δωματίου στην Ελλάδα, την Αγγλία και τη Γαλλία.

Από το 2014 διδάσκει κάθε καλοκαίρι στο Φεστιβάλ Πηλίου, όπου συμμετέχει επίσης σε συναυλίες με κεντρικό άξονα το βιολοντσέλο, ως μέλος του Κουαρτέτου βιολοντσέλων, του Cello Ensemble και άλλων συνόλων μουσικής δωματίου. Έχει

διδάξει σε masterclass στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης (2014 και 2015).

Είναι μέλος του *dissonArt ensemble*, ενός συνόλου που ειδικεύεται στην παρουσίαση της μουσικής δημιουργίας του 20^{ου} και 21^{ου} αιώνα. Το σύνολο έχει εμφανιστεί σε Ελλάδα, Κύπρο, Αυστρία, Ιταλία, Δανία, Ελβετία, Ισπανία, Γερμανία και έχει ηχογραφήσει για το γερμανικό κρατικό ραδιόφωνο της WDR.

Νίκος Κυριόσογλου
(πιάνο)

Ο Νίκος Κυριόσογλου γεννήθηκε στις Σέρρες το 1980. Ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές στο Ωδείο Σερρών και τις ολοκλήρωσε στο Κ.Ω.Θ. στην τάξη του Νίκου Τασόπουλου. Πραγματοποίησε ανώτατες σπουδές στο Τ.Μ.Ε.Τ. του Πανεπιστημίου Μακεδονίας ακολουθώντας την ειδικευση πιάνου υπό την Τατιάνα Παπαδοπούλου.

Απόκτησε μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών με βαθμό «άριστα» από την Ανωτάτη Μουσική Ακαδημία του Freiburg της Γερμανίας, ακολουθώντας την καλλιτεχνική κατεύθυνση πιάνου στην τάξη του Γκιλέαντ Μισόρι. Έχει μελετήσει σημαντικά έργα του ρεπερτορίου με τους εξής καλλιτέχνες: L. Berman, H. Leygraf, Pi-Hsien Chen, G. Moutier, R. Szidon, Δ. Ευνουχίδου, M. Itoh, B. Ringeissen, U. Matschke, N. Petron, και σεμινάρια μουσικής δωματίου με τους: A. Contino, C. Henkel, G. Kremer, V. Mendelssohn, J. Starker.

Έχει συνεργαστεί ως σολίστ με την συμφωνική ορχήστρα της Ακαδημίας του Φράμπουργκ, την Κ.Ο.Θ., την Κ.Ο.Α. και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ.. Έχει εμφανιστεί με ατομικά ρεσιτάλ και συναυλίες μουσικής δωματίου σε πόλεις της Ελλάδας καθώς και στο εξωτερικό.

Ο Νίκος Κυριόσογλου έχει διακριθεί σε πολλούς διαγωνισμούς πιάνου, όπως: Πανελλήνιος διαγωνισμός πιάνου «Γιόργος Θυμής» (1° βραβείο), μουσικός διαγωνισμός Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης (πρώτο βραβείο), Πανελλήνιος διαγωνισμός πιάνου «ΕΡΤΑ» (πρώτο βραβείο), 2° διεθνής διαγωνισμός πιάνου "the muse" στη Σαντορίνη (φινάλιστ, τιμητική διάκριση).

Έχει συνεργαστεί με σημαντικούς καλλιτέχνες, όπως: J. Starker, A. Contino, R. Moog, C. Henkel, R. Koelman, Δ. Πάτρα, Θ. Τζοβανάκη, Δ. Χανδράκη, Ζ. Τερζάκη, Σ. Κουανίδου, Κ. Παταλιάνη, Δ. Βουτσιακού, Η. Chun, Dissonart Ensemble, O. Birkland, G. Lacatos, I. Kovacs, G. Hamman. Έχει ηχογραφήσει για την Ε.Ρ.Α., Ε.Ρ.Τ., την Ε.Β.Υ., τη Γαλλική ραδιοφωνία (Radio France) και τον γαλλικό τηλεοπτικό σταθμό MEZZO.

Έχει εμφανιστεί σε ατομικά ρεσιτάλ και συναυλίες μουσικής δωματίου σε σημαντικά ελληνικά και ευρωπαϊκά φεστιβάλ. Έχει στο ενεργητικό του ηχογραφήσεις και πρώτες εκτελέσεις έργων σύγχρονων Ελλήνων και ξένων συνθετών.

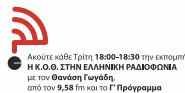
Ο Νίκος Κυριόσογλου είναι ιδρυτικό μέλος της ορχήστρας δωματίου Contra Tempo υπό τη διεύθυνση του Βλαδίμηρου Συμεωνίδη. Επίσης, είναι καλλιτεχνικός συντονιστής του Φεστιβάλ Πιάνου Θεσσαλονίκης. Παράλληλα, εκπαιθεύει τη διδακτορική του διατριβή στα έργα μουσικής δωματίου του F. Chopin στο πανεπιστήμιο Μακεδονίας υπό την επίβλεψη του καθηγητή Δ. Πάτρα και του επ. καθηγητή Ι. Πέτριν.

www.tssso.gr

Επιμέλεια εντύπου: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: ARTCORE
Εκτύπωση: ThessPrint

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΠΡΩΙΝΑ

22.01.2017

Τρίο για φλάουτο, βιολοντσέλο και πιάνο
Όθωνας Γκόγκας (φλάουτο), Βασίλης Σαΐτης (βιολοντσέλο), Νίκος Κυριόσογλου (πιάνο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Heitor Villa-Lobos (1887-1959): Assobio a jato ('The Jet Whistle') για φλάουτο και τσέλο **11'**

Nikolai Kapustin (1937): Τρίο για φλάουτο, τσέλο και πιάνο, έργο 86 **19'**

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Daniel Schnyder (1961): Τρίο για φλάουτο, τσέλο και πιάνο, *Strictly in time* (γ' μέρος) **3'**

Astor Piazzolla (1921-1992): Cuatro Estaciones Portenas, σε διασκευή του José Bragato για πιάνο τρίο **23'**

Ώρα έναρξης: 12:00
Αίθουσα Συναυλιών Κ.Ο.Θ.
«Σόλων Μιχαηλίδης», Λεωφ. Νίκης 73
Είσοδος 10€
Προώληση εισιτηρίων: Εκδοτήριο ΚΟΘ,
Λεωφόρος Νίκης 73
τηλ. 23 10 236990 & από το www.tssso.gr

artcore.gr